

КНІГІ ЗЕМЛЯКОЎ

Злавіць няўлоўнае, зразумець невыказнае, ці Свет паэтычнай фантазіі Алены Ігнацюк

Прэзентацыя новай кнігі вершаў “Будзе ўсё наадварот” (Мінск, 2016, “Кнігазбор”, серыя “Кнігарня пісьменніка”) Алены Ігнацюк адбылася ў Пінскай цэнтральнай раённай бібліятэцы імя Яўгеніі Янішчыц. Павіншаваць паэтку з нагодай выхаду новай кнігі і 55-годдзем з дня нараджэння прыйшлі студэнты і выкладчыкі Палескага дзяржаўнага ўніверсітэта, шматлікія прыхільнікі яе таленту, мясцовыя паэты, удзельнікі клуба літаратараў Піншчыны “Пінчукі”. Песні, напісаныя на словы паэткі, прагучалі ў выкананні музычнага калектыву Пінкавіцкай дзіцячай школы мастацтваў.

Алена Ігнацюк (на здымку) нарадзілася ў вёсцы Асаўцы Драгічынскага раёна. У 1983 годзе скончыла філагічны факультэт Брэсцкага педагагічнага інстытута імя А.С. Пушкіна. Працавала настаўнікам у Бялінскай сярэдняй школе на Драгічыншчыне, потым – выкладчыкам у роднай ВНУ, якая на той час ужо стала дзяржаўным універсітэтам. З 1999 па 2004 год – старшы навуковы супрацоўнік Нацыянальнага навукова-асветніцкага цэнтра імя Францыска Скарыны ў Мінску. Пасля прыехала ў

роўжамі па Швецыі, “Чуеце, гракі!”, “Я гуляла з сабою ў хованкі”, “Будзе ўсё наадварот” і “Час – завея”. Ужо самі назвы раздзелаў-цыклаў сведчаць аб арыгінальным і непаўторным таленце паэткі, разнастайным, багатым і шматкаляровым рэальным і фантастычным свеце-змесце яе вершаў, яе паэзіі і творчасці ў цэлым.

Ну а зараз самы час патлумачыць паходжанне назвы новай паэтычнай кнігі Алены Ігнацюк “Будзе ўсё наадварот”:

Будзе ўсё наадварот.

Алена Ігнацюк (на здымку) нарадзілася ў вёсцы Асаўцы Драгічынскага раёна. У 1983 годзе скончыла філалагічны факультэт Брэсцкага педагагічнага інстытута імя А.С. Пушкіна. Працавала настаўнікам у Бялінскай сярэдняй школе на Драгічыншчыне, потым – выкладчыкам у роднай ВНУ, якая на той час ужо стала дзяржаўным універсітэтам. З 1999 па 2004 год – старшы навуковы супрацоўнік Нацыянальнага навукова-асветніцкага цэнтра імя Францыска Скарыны ў Мінску.

Пасля прыехала ў Пінск і працуе ў Палескім дзяржаўным універсітэце, кандыдат філалагічных навук, выкладае “Тэорыю і гісторыю сусветнай культуры”. Алена Ігнацюк – аўтар паэтычных кніг “Нота Ля” (2000) і “Летаргія” (2006). Яе вершы друкаваліся ў штогодніку “Літаратура і мастацтва”, альманахах “Дзень паэзіі”, “Жырандоля”, у часопісах “Польмя”, “Беларусь”, “Крыніца”, “Дзеяслоў”, “Бярозка”, у перакладзе на рускую мову – у “Нёмане” і іншых выданнях.

Шэраг літаратуразнаўчых артыкулаў і эсэ паэткі надрукаваны ў часопісах “Роднае слова” і “Малодосць”.

Паэзія Алены Ігнацюк – гэта неўтайманая фантазія душы, пераплаўленая ў гранічныя формулы слоўных метафар, якія ніхто ніколі не чуў і, калі б не паэткі Алена Ігнацюк, ніколі б не пачулі. Як адзначае крытыка, фантазія для паэткі – рэчаіснасць, стан існавання. Уменне злавіць няўлоўнае, зразумець невыказнае – гэта дар Алены, яе багацце, трылогія, праблемы, радасці і пакуты. Яна, бадай, адзіная ў беларускай паэзіі, хто ўмее па-майстэрску тонка ўкласці ў тканіну сваіх вершаў імёны ўласнага роднага краю. Гэта надае яе паэзіі не проста асаблівы каларыт, а непаўторны шарм, уласцівы менавіта паэтыцы Ігнацюк, яе пудоўным вершам.

Кніга “Будзе ўсё наадварот” складаецца з 9 раздзелаў: “Пачатак”, “Смак жыцця”, “Барочныя жаданні”, “Мармеладавае неба”, “Слухаць мора” – цыклы, навяяныя пада-

рожжамі па Швецыі, “Чуеце, гракі!”, “Я гуляла з сабою ў хованкі”, “Будзе ўсё наадварот” і “Час – завая”. Ужо самі назвы раздзелаў-цыклаў сведчаць аб арыгінальным і непаўторным таленце паэткі, разнастайным, багатым і шматкаляровым рэальным і фантастычным свеце-змесце яе вершаў, яе паэзіі і творчасці ў цэлым.

Ну а зараз самы час патлумачыць паходжанне назвы новай паэтычнай кнігі Алены Ігнацюк “Будзе ўсё наадварот”:

*Будзе ўсё наадварот.
І з канца пачнецца год...
Будзе тое – будзе гэта...
Мо Рамэа і Джульета
Зыдуць з іншага сюжэта...
Замест сёння будзе заўтра.
На матыў Камю ці Сартра
Не ўявіць больш чалавека...
Замест турмаў – толькі Мека!
Блішчыць скура дзіў-гадзюкі...
Аднаўлення прагнуць гукі,
Пахі, колеры і смакі...
Замест ружы сцяцца макі,
Што ў Маціса... Ці у Ван Гога?
Будзе так?!
Па волі Бога!!!*

Верш – свайго роду аптымістычная трагедыя. А гэтае “Па волі Бога!!!” адразу з трыма клінікамі сведчыць не толькі пра хрысціянскае светаўспрыманне паэткі, але і яшчэ раз нагадвае нам пра спрадвечнае, непазбежнае і разам з тым абнадзейваючае: жыццё вечнае.

Новая кніга Алены Ігнацюк “Будзе ўсё наадварот”, як падкрэслівалася выступоўцамі на імпрэзе, адметная не толькі сваёй паліграфічна-выканальніцкай формай, але і мастацка-эстэтычным зместам. З яе старонак на нас глядзіць лірычны герой – інтэлігент, які на ўлонні прыроды назірае за аб’ектамі і разважае пра сутнасць поглядаў Сакрата і Мандэльштама. Трэцяя па ліку кніга паэткі прытрымліваецца канцэпту першых дзвюх. У ёй працягваюцца бясконцыя шуканні, але ўжо з пэўным досведам. Гэту з’яву можна прасачыць па вобразе паэзіі, створаным Аленай Ігнацюк. У вершах яе новай кнігі рэальнасць трапляе ў свет фантазіі лірычнай гераіні і набывае адваротны змест, нечаканыя формы. Паэзія Алены даволі простая па форме, але глыбокая і арыгінальная па змесце і, што не менш важна, вельмі лірычная.

Валерый ГРЫШКАВЕЦ

